

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Monetarizam i predstavnici". Rad ima 11 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

1. U V O D

Ekonomija koja izučava ponašanje ljudi prema retkim resursima i dobrima od čije upotrebe zavisi njihov opstanak, danas se deli na dva svoja velika ogranka: microeconomics i macroeconomics.

Macroeconomics prati ponašanje velikih agrgata kao što su: nacionalni dohodak, zaposlenost – nezaposlenost, prihodi i rashodi i drugi, tj. Bavi se izučavanjem privrede kao celine. Obuhvata 7 macroeconomicsih škola:

kejnzijanizam

monetarizam

novu klasičnu makroekonomiju br.1

novu klasičnu makroekonomiju br.2

nove kejnzijance

nove austrijance

postkejnzijance

Međutim danas su u makroekonomskoj teoriji najdominantnije 3 škole: kejnzijanci i neokejnzijanci kao i njihovi naslednici, monetaristi i novi klasičari.

Monetarizam je nastao kao reakcija na kejnzijanizam i njihova shvatanja i danas predstavlja novu verziju neoklasične škole od kojih su preuzeli neke osnovne postulate

2.NASTANAK I RAZVOJ MONETARIZMA

Monetarizam , kao škola makroekonomske misli , javlja se

Krajem 40-ih i polovinom 50-ih godina zahvaljujući radovima Milтона Friedmana koji je njen najznačajniji predstavnik.

Hronološki razlikujemo 5 etapa u njegovom razvoju:

I etapa koja se vezuje za 50 – te godine i koju karakteriše nastanak teorije permanentnog dohotka i tražnje za novcem.

II etapa je karakteristična po radovima koji su isticali značaj monetarne politike (tokom 60-ih god).

III etapa nastaje sa uvođenjem adaptivnih inflatornih očekivanja i prirodne stope nezaposlenosti (od 1967)

IV etapa posle 1973. god. Kada je monetarizam uzeo maha i

V etapa koju prati novog monetarizma tj. Nove klasične makroekonomije (tokom 70 –ih)

Ono što je za sigurno obezbedilo pobedu monetarizma nad, ne samo kenzijancima, već i ostalim makroekonomskim školama, jeste činjenica da su upravo oni pružili kreatorima ekonomske politike jednostavne ali i efikasne instrumente u ispitivanju ekonomskih ciljeva. Dokazali su da je inflacija veliki problem u privredi, da se može otkloniti ponudom novca koja je po njima bila najznačajniji instrument ekonomske politike.

3. NAJZNAČAJNIJI PREDSTAVNICI MONETARIZMA I KLASIFIKACIJA MONETARISTIČKIH ŠKOLA

Ističe da se treba napustiti njihova f –ja potrošnje, uvodi concept permanentnog dohodka, u nekima ističe da je velika kriza iz 1929 – 1933 nastupila kao posledica vođenja pogrešne monetarne politike 1976 godine dobija Nobelovu nagradu za ekonomiju što pokazuje koliki je doprinos dao monetarističkoj teoriji i stabilizaciji ekonomske politike. Zalagao se da moć vlade bude ograničena, isticao da prevelika državna intervencija svakako nije produktivna, da je slobodna tržišna konkurencija delotvornija od državne intervencije, isticao prednosti privatne svojine i slično. Fridmanovim stopama krenuo je veliki broj ekonomista koji su takođe dali doprinos u razvoju monetarizma i koji su verodostojno zastupali ovu školu Svakako su značajni:

Cagan, Schwartz, Stein, Burns, Meltzer, Simons, Mints, Viner i drugi. Od predstavnika nove klasične makroekonomije najznačajniji su Lucas, Sargent idr., koji se smatraju, nastavljačima monetarističke škole.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com